

Arrest

nr. 319 281 van 23 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 15 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 6 december 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. FADILI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 6 december 2024 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/10/2024

Overdracht CGVS: 29/10/2024

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/8/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond uw persoonlijk onderhoud plaats via videoconferentie op 2 december 2024 van 08u58 tot 10u20. Uw advocaat, meester MWANZO loco FADILI, was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...]07/1980 in Mostaganem stad, gelegen in de gelijknamige provincie. U bent een Arabier en soennitisch moslim. U hebt tot uw vertrek bij uw ouders gewoond in Mostaganem. U ging naar school tot uw achttienjarige leeftijd.

In de lente van 1998 nam u de auto van uw vader en veroorzaakte een verkeersongeval. Er viel een slachtoffer, genaamd S. M. U liep weg net nadat u S. had aangereden. U vreest dat de M. familie wraak wilt nemen op u hiervoor en daarom vertrok u uit Mostaganem en later Algerije. U nam de bus naar Algiers, waar u anderhalf jaar verbleef. Toen u genoeg had gespaard reisde u naar Marokko waar u ongeveer één maand verbleef. Zo ging u naar Spanje waar u ongeveer zes maanden verbleef. Daarna reisde u door Frankrijk naar België, waar u aankwam in januari 2001. Sindsdien verbleef u in België zonder verblijfsdocumenten.

Uw vader overleed in 2011 en uw moeder in 2007 of 2008. U hebt geen contact meer met uw broer en zussen sinds ongeveer 2013. U stelt dat ze bedreigd werden door de M. familie. Uw nonkel die hier in België woont, reist regelmatig terug naar Algerije en hoort via oude dorpsgenoten dat familieleden van S. M. nog steeds naar u op zoek zijn.

Op 14 december 2009 vroeg u een regularisatie aan in Antwerpen ter verkrijging van de Belgische nationaliteit. Hierop werden er woonstonderzoeken uitgevoerd op 8 juni 2010 en 24 augustus 2010. Op 31 januari 2011 werd besloten het verzoek tot regularisatie niet in te willigen en u kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 9 februari 2012 werd besloten deze beslissing in te trekken, maar werd tevens opnieuw besloten uw verzoek tot regularisatie niet in te willigen. Voorts, kwam u op 22 april 2012 in contact met de Belgische politie omwille van wederzijdse slagen in een café te Sint-Jansplein en omwille van illegaal verblijf. U kwam vervolgens op 4 september 2018 nogmaals in contact met de Belgische politie omwille van illegaal verblijf. Op 17 juli 2021 werd u gearresteerd als verdachte van een poging tot doodslag. U werd daarop in voorhechtenis geplaatst. Op 23 november 2021 werd u door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden. U tekende hoger beroep aan. Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 18 maart 2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden. Uw eerste repatriëring naar Algerije werd gepland op 17 april 2024, maar deze werd geannuleerd omdat uw vrijstellingsmodaliteiten werden gewijzigd. Uw tweede repatriëring naar Algerije werd gepland op 11 oktober 2024, maar deze werd geannuleerd omdat u op 9 oktober 2024 een verzoek in tot internationale bescherming indiende.

U vreest bij een terugkeer naar Algerije wraak van de familie M. vanwege de dood van S. waarbij u betrokken was.

Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Algerije kan terugkeren omdat u daar vreest problemen te krijgen en vermoord te worden door de familie M. omdat S. M. door u toedoen is overleden in een ongeval (NPO, p. 7). U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Vooreerst kan uw houding niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt deze niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er zijn namelijk verschillende elementen aanwezig in uw dossier die erop wijzen dat uw komst naar Europa niet kaderde in een vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade, maar eerder door andere motieven geïnspireerd was.

Het feit dat u verschillende Europese landen, namelijk Spanje en Frankrijk, doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming (DVZ, Verklaring, d.d. 16/10/2024; NPO, p. 6). Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u zich reeds januari 2001 op het Belgisch grondgebied bevindt en sindsdien herhaaldelijk in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten (zie administratief dossier en NPO, p. 5-7). Desondanks verzocht u pas op 9 oktober 2024 om internationale bescherming. Gevraagd waarom u 23 jaar hebt gewacht alvorens internationale bescherming aan te vragen, antwoordt u dat u hebt gewerkt bij uw nonkel in België en dat u het asielsysteem niet kende (NPO, p. 6). Dat u gedurende 23 jaar nooit een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend noch uw verblijf in België probeerde te legaliseren of verduurzamen, wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uw flagrant laatijdig verzoek om internationale bescherming stemt geenszins overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming. Bovendien kan er verwacht worden dat u zich informeert over uw mogelijkheden op internationale bescherming in de regio van uw toevlucht en deze procedures zo snel mogelijk inroept. Dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, kan daarom de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees niet herstellen.

Bovendien diende u deze aanvraag pas in op 9 oktober 2024 nadat u weigerde deel te nemen aan uw repatriëring voorzien op 11 oktober 2024 (zie administratief dossier, blauwe map, 1). Hieruit kan geconcludeerd worden dat u de asielprocedure misbruikt louter om een repatriëring te voorkomen. Van iemand die echter een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lopen van ernstige schade koestert ten opzichte van zijn land van herkomst, kan verwacht worden dat deze persoon ervoor zou zorgen dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Uit uw strafrechtelijk verleden blijkt verder dat u opgepakt werd voor het plegen van criminele feiten (zie administratief dossier, blauwe map, 2). Indien u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade zou lopen ten opzichte van uw land van herkomst, kan verwacht worden dat u uw verblijf in uw land van toevlucht niet op het spel zet door het plegen van dergelijke feiten. Hoewel u misschien niet op de hoogte was van de exacte strafmaatregelen die u ten beurt konden vallen, kan op zijn minst aangenomen worden dat u zich bewust bent van het feit dat u illegaal in België verblijft en dat daar verschillende risico's aan verbonden zijn die u enkel vergroot door dergelijke daden te stellen. Dat u alsnog criminele feiten in België blijkt gepleegd te hebben, tast de geloofwaardigheid van het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin of een risico op ernstige schade in uw hoofde dan ook ernstig aan. Dat u verklaart dat uw veroordeling niet uw fout was, is niet afdoende om dit te verschonen (NPO, p. 6-7). Dat u pas een verzoek om internationale bescherming indient, wanneer u opgesloten wordt in een gesloten centrum, twee dagen voor uw geplande repatriëring, doet verder afbreuk aan de beweerde reden van uw vertrek uit uw land van herkomst en uw ingeroepen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aldaar.

Verder zijn er in uw dossier geen elementen voorhanden die nopen tot een nood aan bescherming. Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen vervolgingsfeiten, omwille van verschillende tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden die opduiken in uw verklaringen hieromtrent.

U verklaart dat u met uw vaders auto te snel aan het rijden was en zo uw buurjongen S. M. hebt aangereden, waardoor hij ter plekke overleed (NPO, p. 7). U bent meteen na de aanrijding weggelopen van de plaats van het ongeval (NPO, p. 8). Het is weinig geloofwaardig in het licht van de door u verklaarde vervolgingsfeiten dat iedereen kwam kijken naar het ongeval, maar niemand van S.'s familie u achterna liep (NPO, p. 8). Men zou verwachten van de familie M. dat er iemand u meteen achterna loopt, zeker gezien u stelt dat ze zelfs nog tot op de dag van vandaag zoeken.

Verder bent u ook vaag en inconsistent over de gebeurtenissen die na het ongeval zijn gebeurd.

Na weggelopen te zijn van bij het ongeval, verbleef u een week bij een vriend van uw vader genaamd A. en daarna vertrok u naar de hoofdstad, Algiers (NPO, p. 8). U woonde gedurende anderhalf jaar in Algiers (NPO, p. 5). Bij de DVZ verklaarde u echter dat u na het ongeval meteen naar de grens van Marokko ging (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5, d.d. 16/10/2024). Dit is niet eensluidend met uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast. Daarbij is het in licht van uw verklaring dat u nog anderhalf jaar in Algerije kon wonen zonder problemen te hebben ervaren met de familie M. (NPO, p. 9-10), niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk overal door hen gezocht zou worden (NPO, p. 9-10). Hierop gewezen stelt u dat de broers van S. M. nog jong waren toen u in Algiers woonde en één van de broers nu ouder is en zegt dat hij wraak wil nemen op u (NPO, p. 9). Dit houdt echter geen steek, gezien de vader van S. nog in leven was toen u in Algiers woonde (NPO, p. 9). Hij kon u dus ook al gezocht hebben toen u nog in het land woonde, in Algiers. Hierop gewezen, stelt u dat u niet lang in Algiers hebt verbleven en dat er ook een grote afstand is tussen de hoofdstad en uw stad, ongeveer 400 kilometer (NPO, p. 9). Anderhalf jaar is toch een aanzienlijke periode, zeker in het licht van uw verklaringen dat de familie M. op zoek was naar u en uw familie lastig viel en zelf bedreigde (NPO, p. 8-11). U verklaart bovendien zelf dat u overal in Algerije risico zou lopen en dat zelfs in België de mogelijkheid zou bestaan dat de familie M. u zou komen zoeken (NPO, p. 9).

Verder, verklaart u dat uw vader gedurende twee maanden na het ongeval probeerde te bemiddelen met de M. familie (NPO, p. 8). Dit is echter niet gelukt: de familie wilde geen geld aanvaarden en wilde enkel dat u zich zou presenteren (NPO, p. 8). U vertelt dat uw gezin verhuisd is naar een andere plek in Mostaganem vijf kilometer verder (NPO, p. 8). Volgens uw verklaringen viel de familie M. hen daar ook lastig door brandende autobanden op het huis af te gooien en rollen (NPO, p. 8-9). Gevraagd wanneer ze gestopt zijn de banden te gooien, antwoordt u ontwijkend en niet op de vraag (NPO, p. 9). Gepolst sinds wanneer de familie M. uw vader met rust liet, moet u bekennen dat u geen idee heeft (NPO, p. 9). Er kan verwacht worden dat u zich meer op de hoogte hebt gehouden van de feiten die uw familieleden hebben ervaren omwille van uw problemen. Dat uw familie u niet zou inlichten, in het geval zij iets zouden meemaken, wat belangrijke informatie kan zijn voor u, mocht u bijvoorbeeld van plan zijn terug te keren gezien u geen verblijfsrecht had in België, is op zijn beurt ook weinig aannemelijk te noemen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling gezet. Bovendien geeft u zo geen zicht op de gevolgen van uw problemen voor uw familieleden die zijn achtergebleven in Mostaganem, wat ook verder blijkt uit onderstaande motivering.

Gevraagd of uw broer en zussen ooit werden aangesproken door de familie M., stelt u dat u geen idee heeft (NPO, p. 9). Deze verklaring is inconsistent met wat u later in het onderhoud verklaart, namelijk dat de familie M. uw gezinsleden hebben bedreigd voor zover u weet in de periode voor 2013 (NPO, p. 10). De familie M. vroeg uw broer en zussen namelijk dat ze u moesten zoeken, zo niet gingen ze ervoor boeten (NPO, p. 10). Gevraagd hoe vaak uw broer en zussen bedreigd zijn geweest, stelt u dat dit was vanaf het verkeersongeluk tot het moment dat u contact verloor met hen in ongeveer 2013 (NPO, p.10). Over deze bedreigingen zelf, blijken uw verklaringen echter ook ontoereikend. Gevraagd hoe regelmatig uw broer en zussen werden bedreigd, antwoordt u ontwijkend dat het altijd was en vaak gebeurde, maar dat u er niet was en het u zo werd verteld (NPO, p. 10). Dit is een vaag antwoord. Voorts, gevraagd hoe uw broer en zussen zouden boeten, vermoedt u dat dit met slagen zou zijn, maar u voegt toe dat u het eigenlijk niet weet (NPO, p. 10). Gepolst of u hebt gehoord of uw broer en zussen ooit geslagen zijn geweest, herhaalt u dat u geen idee heeft (NPO, p. 10). U hebt ook niet aan hen gevraagd of ze ooit geslagen zijn geweest (NPO, p. 10). Ook uw nonkel A. vertelde u nooit dat uw broer of zussen geslagen zijn geweest, terwijl hij hen regelmatig ging bezoeken in Mostaganem (NPO, p. 10-11). Wederom dient erop gewezen te worden dat er van een verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden zich vragen te hebben gesteld of te hebben geïnformeerd bij de familieleden die achtergebleven zijn en met wie hij nog in contact stond tot 2013 over belangrijke incidenten die te maken hebben met de kern van zijn asielrelaas en de gevolgen die de familieleden hebben ervaren omwille van zijn problemen. Daarenboven is het niet aannemelijk dat er in de periode sinds het ongeval tot 2013 nooit meer gebeurde met uw familieleden of u daar alleszins geen weet van hebt, indien zij daadwerkelijk op dergelijke manier bedreigd werden door de familie M. Ook het feit dat uw broer en zussen daar ondanks uw beweerde problemen en volgens uw laatste informatie nog steeds verblijven zonder problemen, hoewel u ervan uitgaat dat uw problemen daar nog steeds actueel zijn (NPO, p. 11), is weinig geloofwaardig. Ze zouden weliswaar verhuisd zijn naar een ander deel van Mostaganem, maar ze zouden volgens uw verklaringen wel nog bedreigd zijn geweest (NPO, p. 9). Dit doet nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen en over de problemen van uw die familie die daar het gevolg van zouden zijn.

Ook uw verklaringen over het feit dat u anno 2024 nog steeds gezocht zou worden door de familieleden van S. M., meer bepaald diens broer, kunnen niet overtuigen. U beperkt zich hierover namelijk tot een blote bewering, die u enkel kan staven met wat u hierover hebt gehoord via uw nonkel (NPO, p. 9). U zegt dat ze u

zoeken in Mostaganem, in Spanje, Nederland, Frankrijk en Europa (NPO, p. 9). U stelt dat ze weten waar u bent, maar het niet precies weten (NPO, p. 9). Gevraagd hoe ze u zoeken, antwoordt u eerst naast de vraag en stelt u dat de broers van S. u nu zoeken (NPO, p. 9). Nogmaals gevraagd hoe, stelt u dat ze het "aan iedereen vragen" (NPO, p. 9). U voegt toe dat ze het vragen in de stad waar u vandaag komt, dus Mostaganem (NPO, p. 9). Dit kan niet serieus genoemd worden gezien dit uitermate vage verklaringen zijn. Uit deze verklaring blijkt tevens dat ze u enkel in Mostaganem zoeken. Gepolst hoe u hoort dat ze u zoeken, vertelt u dat u het hoort via uw nonkel A. die in België woont en regelmatig naar Algerije reist (NPO, p. 9). Uw nonkel werd echter zelf nooit aangesproken als hij in Algerije was door de M. familie op zoek naar u (NPO, p. 9). Indien de M. familie daadwerkelijk op zoek is naar u, kan verwacht worden dat ze minstens uw nonkel aanspreken om te horen of hij iets meer weet over uw verblijfplaats. Het ontbreken hiervan ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de zoektocht van de familie M. naar u. U stelt dat ze uw nonkel niets vroegen omdat hij niets te maken had met het probleem (NPO, p. 11). Dit kan niet uitklaren waarom ze hem niet om louter inlichtingen vroegen betreffende uw verblijfplaats en dit kan ook niet uitklaren waarom ze hem niet lastigvallen en bedreigen, maar uw broer en zussen wel, terwijl ze allen niets met het ongeval te maken hadden en u enkel de dader daarvan was. Daarenboven moet ook nog worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u nog contact heeft met een vriend van u die u vertelt dat de M. familie nog steeds op zoek is naar u (DVZ, Verklaring CGVS, vraag 5, d.d. 16/10/2024). Dat is niet eensluidend met uw verklaring bij CGVS, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

Daarbij is er op basis van uw verklaringen geen enkele reden om aan te nemen dat u voor de problemen met de familie M., indien deze al geloofwaardig zouden worden geacht, quod non, geen bescherming van de Algerijnse staat had kunnen of zou kunnen krijgen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelfs niet probeerde dergelijke bescherming in te roepen. U verklaart hierover dat men daar niet naar de politie gaat en de zaken zelf moet regelen (NPO, p. 9). Gevraagd of u bij terugkeer de bescherming zou kunnen inroepen van de Algerijnse autoriteiten, stelt u dat u denkt van niet (NPO, p. 9). Gevraagd om verder uit te klaren waarom u hiervan uitgaat, stelt u echter enkel dat de familie van M. geen klacht wil neerleggen (NPO, p. 9). Hiermee klaart u echter geenszins uit om welke reden u zelf geen bescherming zou kunnen inroepen van de Algerijnse autoriteiten indien u daar daadwerkelijk bedreigd zou worden. Ook de loutere verwijzing naar het feit dat dergelijke zaken in Algerije onderling geregeld worden (zie boven) volstaat geenszins om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het u in u land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke

Ten slotte, hebt u bij de DVZ ook aangehaald dat u economische problemen vreest bij een terugkeer naar Algerije, aangezien u daar niemand meer zou hebben (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 7, d.d. 16/10/2024). Hierover dient vooreerst aangehaald te worden dat u dit element niet hebt aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 2 december 2024 (NPO, p. 1-12), hetgeen de geloofwaardigheid ervan reeds ondermijnt. Omtrent de socio-economische situatie dient benadrukt te worden dat het louter het verwijzen naar de algemene socioeconomische situatie niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging concreet aan te tonen. Bovendien valt een verwijzing naar een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, dewelke enkel betrekking heeft op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan u in uw land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De omstandigheid dat u omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Algerije het risico loopt om niet in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, doch u niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dus niet om u subsidiaire bescherming te verlenen. In casu blijkt bovendien niet dat u in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat u behoort tot een groep van gevisieerde personen. U toont immers niet in concreto aan dat u bij terugkeer naar Algerije op intentionele en gerichte wijze zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in uw elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in Algerije sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die ten aanzien van Algerije de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker ontwikkelt een enig middel als volgt:

- “- Schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel;*
- Schending van artikel 3 EVRM;*
- Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.*

De bestreden beslissing is echter onterecht en wel op grond van de volgende argumenten:

7.- Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te komen uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing, zomaar zonder enig aangetoond verder en nuttige onderzoeken te verrichten, besluit tot de weigering van vluchtelingenstatus van verzoeker om reden van gebrek aan ‘geloofwaardigheid’ Dat verzoeker steeds zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen, klaar en duidelijk heeft gesteld.

II.2.1 TOELICHTING

8.- Vooreerst wenst verzoeker te verwijzen naar de volgende passage in de weigeringsbeslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.”

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. “

In casu heeft verzoeker verschillende elmeenten kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat er procedurele noden zijn en dat er een vrees is voor verzoeker wanner hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst.

De vrees blijkt uit de consistentie van zijn verklaringen.

Verzoeker heeft zoals vermeld verschillende elementen aangebracht die ertoe leiden dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker in het land van herkomst nog steeds bedreigd wordt met de dood door de familieleden van de heer M. Dit blijkt eveneens uit de verklaringen van de nonkel die nog regelmatig naar Algerije reist.

Dat verzoeker dus verschillende malen bedreigd werd en er dus een reëel risico bestaat dat hij blootgesteld zal worden aan ernstige schade in het land van herkomst.

Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade, het risico moet echt zijn, d.i. realistisch (RvV 9 maart 2023, nr.285.918).

Dat in casu dan ook een waarschijnlijkheid aanwezig is dat verzoeker gedood kan worden.

Artikel 3 EVRM houdt een absoluut verbod op foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of straf in

Verzoeker kan in geen enkel geval gerepatrieerd worden naar zijn land van herkomst, daar hij bedreigd wordt met de dood.

Dienst Vreemdelingenzaken moet artikel 3 EVRM toetsen niet alleen bij het uitvoeren van uitwijzingsmaatregel maar ook op het moment van het nemen van een uitwijzingsbevel (RvS 28 september 2017, nr. 239.259).

Dienst Vreemdelingenzaken mag geen bevel om het grondgebied te verlaten nemen als de uitvoering van het bevel in strijd is met artikel 3 EVRM (RvS 28 september 2017, nr. 239.259).

Zijn beweringen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst gedood zou worden is realistisch en wordt gestaafd door concrete omstandigheden.

9.- Ook stelt verwerende partij onterecht het volgende:

"Al deze elementen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer aan uw land van herkomst een reël risico zou lopen of het lijden van ernstige schade"

Verzoeker wenst graag te benadrukken dat doodsbedreigingen niet voor niets "bedreigingen" worden genoemd. Eens dat een persoon bedreigd wordt met de dood, ontstaat er al op dat moment een reëel risico op de dood.

Dat wanneer verzoeker terug naar zijn land van herkomst zal gaan, zal hij ongetwijfeld bedreigd worden door de familieleden van de overleden S.

Dat het vaststaat dat deze doodsbedreigingen realiteit zullen worden.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoeker of enigszins een interpretatie heeft gegeven aan zijn verklaringen over het asielrelaas.

Een terugkeer naar Algerije zal immers leiden tot een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoeker heeft reeds heel wat traumatische ervaringen opgelopen in het land van herkomst. Dat deze situatie dan ook een buitengewone omstandigheid uitmaakt en die ertoe kan leiden dat hij bij terugzending naar Algerije buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie zal terechtkomen van voortdurende vrees.

Uit de motieven van de bestreden weigeringsbeslissing blijkt geenszins dat verwerende partij rekening heeft gehouden met verzoeker zijn situatie in Algerije.

De problemen die verzoeker zal ondervinden bij een eventuele terugkeer, worden door het Commissariaat-Generaal niet onderzocht, hoewel zij erop wijzen dat zijn vrees in Algerije nog steeds aanwezig is.

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing op een onredelijke en onrechtmatige wijze stelt dat verzoeker zijn verklaringen tegenstrijdig zijn, en bijgevolg zijn asielaanvraag ongegrond, is.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

10.- Dat verwerende partij in de bestreden beslissing onderaan op pagina 2 het volgende stelt:

"Uw flagrant laattijdig verzoek om internationale bescherming stemt geenszins overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming. Bovendien kan er verwacht worden dat u zich informeert over uw mogelijkheden om internationale bescherming in de regio van uw toevlucht en deze procedures zo snel mogelijk inroept. "

Verwerende partij stelt dat verzoeker na zijn aankomst in het Rijk niet onmiddellijk en spontaan een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoeker heeft evenwel uitgelegd waarom hij niet onmiddellijk subsidiaire bescherming heeft aangevraagd in België. Verzoeker was nooit op de hoogte van de mogelijkheid om subsidiaire bescherming aan te vragen.

Er dient eveneens te worden vastgesteld dat de timing van het verzoek van verzoeker om internationale bescherming gerechtvaardigd wordt om het feit dat verzoeker, eens aangekomen in België zich veilig en beschermd voelde in België en niet meer het gevoel had dat hij ooit terug zou moeten keren naar Algerije waar de doodsbedreigingen tegenover verzoeker geuit worden.

Nergens blijkt dat verzoeker afstand heeft gedaan of wou doen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

De vrees van verzoeker heeft altijd al bestaan, maar toen hij bij zijn in het Rijk woonde voelde hij zich veilig en beschermd.

Het is vanaf het moment dat verzoeker werd aangehouden en opgesloten in een gesloten centrum dat hij zich ervan bewust werd wat de ernstige gevolgen hiervan zullen zijn.

Om deze reden, diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming.

Dat deze gegevens dan ook het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen.

Dat dit middel gegrond is.

11.- Verwerende partij gaat eveneens kort door de bocht door het volgende te stellen;
"Daarbij is er op basis van uw verklaringen geen enkele redenen om aan te nemen dat u voor de problemen met de familie M., indien deze al geloofwaardig zouden worden geacht, quod non, geen bescherming van de Algerijnse nationaliteit zou kunnen krijgen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelf niet probeerde dergelijke bescherming in te roepen. "

Het feit dat verzoeker niet de bescherming heeft gezocht bij de nationale autoriteiten in Algerije, toen hij doodsb bedreigingen kreeg, dient vooreerst de positie van de autoriteiten opgemerkt te worden. Verzoeker heeft duidelijk aangegeven dat men daar niet zomaar naar de politie kan gaan, en er helemaal geen gevolg aan zou gegeven worden door de politiediensten.

Door te zeggen dat verzoeker minstens aanspraak moest maken op de bescherming van de politie in Algerije, is dan ook een kennelijke beoordelingsfout.

Dat dit dan ook niet gezien kan worden als een gebrek aan actie

12.- Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat verzoeker naast de doodsb bedreigingen niemand meer heeft om op terug te vallen.

Verzoekers beide ouders zijn reeds geruime tijd overleden, en met de broers en zussen is er sinds 2013 geen enkel contact meer.

Dat verzoeker dus niemand meer heeft om op terug te vallen.

Dat dit middel ernstig en gegrond is.

13.- Tot slot kan het ongeloofwaardig asielaanvraag dus geen afbreuk doen aan de appreciatie van de verwerende partij. Zij dient nog steeds een individuele beoordeling te maken ten aanzien van de asielmotieven van verzoeker.

Indien het CGVS alle omstandigheden van verzoeker in aanmerking had genomen en op een zorgvuldige wijze had onderzocht, dan zou men nooit tot weigeringbeslissing in hoofde van verzoeker zijn besloten.

Wanneer men de situatie van verzoeker in zijn geheel bekijkt, voldoet hij bijgevolg aan elke mogelijke voorwaarde om zich in België te mogen vestigen, hetgeen kennelijk redelijk is.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker zich niet van de indruk ontdoen dat verwerende partij haar asielaanvraag op een systematische wijze niet in overweging heeft willen nemen, louter en alleen omwille van zijn ongeloofwaardig asielaanvraag.

Kortom, heeft verzoeker voldoende elementen kenbaar gemaakt waaruit blijkt dat er procedurele noden zijn.

Verzoekende partij is ervan overtuigd dat, indien hij verplicht wordt om terug te keren naar zijn land, hij binnen de kortste keren zware problemen zal ondervinden.

Dat verzoeker voldoende elementen naar voren heeft gebracht waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Dat verwerende partij een onzorgvuldig onderzoek heeft verricht, blijkt ontegensprekelijk uit de motivering van de beslissing.

De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om aan verzoeker in hoofde de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Dit enig middel is derhalve gegrond."

3.1.2. In een aanvullende nota die wordt neergelegd ter terechtzitting brengt verzoeker volgende documenten bij: een Spaanse verblijfskaart (fotokopie) geldig van 4 juni 2007 tot 22 mei 2008, een Spaanse bankkaart (fotokopie) waarvan de geldigheid onleesbaar is en een Spaanse medische kaart (fotokopie) waarvan de geldigheid niet kan worden vastgesteld.

De Raad weert een loutere stukkenbundel, aangezien dat slechts een verzameling is van documenten en verzoeker geen inzicht biedt op de relevantie van de neergelegde stukken. Verzoeker wenst deze aan zijn zaak toe te voegen, zonder enige verdere duiding waarom dit nieuwe elementen zouden zijn in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker door op deze wijze te handelen evenmin heeft aangegeven waarom hij niet in de mogelijkheid was om deze elementen - voor zover er sprake zou kunnen zijn van nieuwe elementen die enige relevantie hebben voor de beoordeling van een nood aan internationale bescherming - eerder aan te brengen (RvS 22 januari 2024, nr. 258 524; RVS 22 januari 2024, nr. 258 516).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker stelt verkeerdelijk dat de bestreden beslissing werd genomen zonder enig aangetoond verder en nuttig onderzoek, nu verzoeker in de gelegenheid was om zijn verklaringen af te leggen en de mogelijkheid heeft gehad om alle stukken ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk voor te leggen (artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet). Het verzoekschrift vermeldt dat verzoeker verschillende elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit zou blijken dat er procedurele noden zijn, maar de Raad ontbreekt elk spoor van elementen in die zin. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering dat hij heel wat traumatische ervaringen heeft opgelopen in Algerije. De Raad stelt echter vast dat bestreden beslissing rekening heeft gehouden met verzoekers situatie in Algerije. De problemen die verzoeker zal ondervinden bij terugkeer werden door het Commissariaat-generaal onderzocht en ongeloofwaardig bevonden. De motivering van de bestreden beslissing dat verzoeker niet de bescherming heeft gezocht van de autoriteiten in Algerije betreft overigens een overtollig motief, aangezien er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers asielrelaas. Ook de loutere bewering dat verzoeker niemand heeft om op terug te vallen toont geenszins aan dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming en de voorwaarden van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. De bestreden beslissing heeft het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig beschouwd en maakt een individuele beoordeling van de motieven die verzoeker heeft aangebracht.

Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker kan door louter te volharden in zijn vrees bij terugkeer geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Algerije kan terugkeren omdat u daar vreest problemen te krijgen en vermoord te worden door de familie M. omdat S. M. door u toedoen is overleden in een ongeval (NPO, p. 7). U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Vooreerst kan uw houding niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt deze niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er zijn namelijk verschillende elementen aanwezig in uw dossier die erop wijzen dat uw komst naar Europa niet kaderde in een vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade, maar eerder door andere motieven geïnspireerd was.

Het feit dat u verschillende Europese landen, namelijk Spanje en Frankrijk, doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming (DVZ, Verklaring, d.d. 16/10/2024; NPO, p. 6). Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u zich reeds januari 2001 op het Belgisch grondgebied bevindt en sindsdien herhaaldelijk in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten (zie administratief dossier en NPO, p. 5-7). Desondanks verzocht u pas op 9 oktober 2024 om internationale bescherming. Gevraagd waarom u 23 jaar hebt gewacht alvorens internationale bescherming aan te vragen, antwoordt u dat u hebt gewerkt bij uw nonkel in België en dat u het asielsysteem niet kende (NPO, p. 6). Dat u gedurende 23 jaar nooit een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend noch uw verblijf in België probeerde te legaliseren of verduurzamen, wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uw flagrant laattijdig verzoek om internationale bescherming stemt geenszins overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming. Bovendien kan er verwacht worden dat u zich informeert over uw mogelijkheden op internationale bescherming in de regio van uw toevlucht en deze procedures zo snel mogelijk inroept. Dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, kan daarom de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees niet herstellen.

Bovendien diende u deze aanvraag pas in op 9 oktober 2024 nadat u weigerde deel te nemen aan uw repatriëring voorzien op 11 oktober 2024 (zie administratief dossier, blauwe map, 1). Hieruit kan geconcludeerd worden dat u de asielprocedure misbruikt louter om een repatriëring te voorkomen. Van iemand die echter een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lopen van ernstige schade koestert ten opzichte van zijn land van herkomst, kan verwacht worden dat deze persoon ervoor zou zorgen dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Uit uw strafrechtelijk verleden blijkt verder dat u opgepakt werd voor het plegen van criminele feiten (zie administratief dossier, blauwe map, 2). Indien u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade zou lopen ten opzichte van uw land van herkomst, kan verwacht worden dat u uw verblijf in uw land van toevlucht niet op het spel zet door het plegen van dergelijke feiten. Hoewel u misschien niet op de hoogte was van de exacte strafmaatregelen die u ten beurt konden vallen, kan op zijn minst aangenomen worden dat u zich bewust bent van het feit dat u illegaal in België verblijft en dat daar verschillende risico's aan verbonden zijn die u enkel vergroot door dergelijke daden te stellen. Dat u alsnog criminele feiten in België blijkt gepleegd te hebben, tast de geloofwaardigheid van het bestaan van een vrees in vluchtelingrechtelijke zin of een risico op ernstige schade in uw hoofd dan ook ernstig aan. Dat u verklaart dat uw veroordeling niet uw fout was, is niet afdoende om dit te verschonen (NPO, p. 6-7). Dat u pas een verzoek om internationale bescherming indient, wanneer u opgesloten wordt in een gesloten centrum, twee dagen voor uw geplande repatriëring, doet verder afbreuk aan de beweerde reden van uw vertrek uit uw land van herkomst en uw ingeroepen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aldaar.

Verder zijn er in uw dossier geen elementen voorhanden die nopen tot een nood aan bescherming. Er kan namelijk geen geloof gehecht worden aan uw ingeroepen vervolgingsfeiten, omwille van verschillende tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden die opduiken in uw verklaringen hieromtrent.

U verklaart dat u met uw vaders auto te snel aan het rijden was en zo uw buurjongen S. M. hebt aangereden, waardoor hij ter plekke overleed (NPO, p. 7). U bent meteen na de aanrijding weggelopen van de plaats van het ongeval (NPO, p. 8). Het is weinig geloofwaardig in het licht van de door u verklaarde vervolgingsfeiten dat iedereen kwam kijken naar het ongeval, maar niemand van S.'s familie u achterna liep (NPO, p. 8). Men zou verwachten van de familie M. dat er iemand u meteen achterna loopt, zeker gezien u stelt dat ze zelfs nog tot op de dag van vandaag zoeken.

Verder bent u ook vaag en inconsistent over de gebeurtenissen die na het ongeval zijn gebeurd.

Na weggelopen te zijn van bij het ongeval, verbleef u een week bij een vriend van uw vader genaamd A. en daarna vertrok u naar de hoofdstad, Algiers (NPO, p. 8). U woonde gedurende anderhalf jaar in Algiers (NPO, p. 5). Bij de DVZ verklaarde u echter dat u na het ongeval meteen naar de grens van Marokko ging (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5, d.d. 16/10/2024). Dit is niet eensluidend met uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast. Daarbij is het in licht van uw verklaring dat u nog anderhalf jaar in Algerije kon wonen zonder problemen te hebben ervaren met de familie M. (NPO, p. 9-10), niet geloofwaardig dat u daadwerkelijk overal door hen gezocht zou worden (NPO,

p. 9-10). Hierop gewezen stelt u dat de broers van S. M. nog jong waren toen u in Algiers woonde en één van de broers nu ouder is en zegt dat hij wraak wil nemen op u (NPO, p. 9). Dit houdt echter geen steek, gezien de vader van S. nog in leven was toen u in Algiers woonde (NPO, p. 9). Hij kon u dus ook al gezocht hebben toen u nog in het land woonde, in Algiers. Hierop gewezen, stelt u dat u niet lang in Algiers hebt verbleven en dat er ook een grote afstand is tussen de hoofdstad en uw stad, ongeveer 400 kilometer (NPO, p. 9). Anderhalf jaar is toch een aanzienlijke periode, zeker in het licht van uw verklaringen dat de familie M. op zoek was naar u en uw familie lastig viel en zelf bedreigde (NPO, p. 8-11). U verklaart bovendien zelf dat u overal in Algerije risico zou lopen en dat zelfs in België de mogelijkheid zou bestaan dat de familie M. u zou komen zoeken (NPO, p. 9).

Verder, verklaart u dat uw vader gedurende twee maanden na het ongeval probeerde te bemiddelen met de M. familie (NPO, p. 8). Dit is echter niet gelukt: de familie wilde geen geld aanvaarden en wilde enkel dat u zich zou presenteren (NPO, p. 8). U vertelt dat uw gezin verhuisd is naar een andere plek in Mostaganem vijf kilometer verder (NPO, p. 8). Volgens uw verklaringen viel de familie M. hen daar ook lastig door brandende autobanden op het huis af te gooien en rollen (NPO, p. 8-9). Gevraagd wanneer ze gestopt zijn de banden te gooien, antwoordt u ontwijkend en niet op de vraag (NPO, p. 9). Gepolst sinds wanneer de familie M. uw vader met rust liet, moet u bekennen dat u geen idee heeft (NPO, p. 9). Er kan verwacht worden dat u zich meer op de hoogte hebt gehouden van de feiten die uw familieleden hebben ervaren omwille van uw problemen. Dat uw familie u niet zou inlichten, in het geval zij iets zouden meemaken, wat belangrijke informatie kan zijn voor u, mocht u bijvoorbeeld van plan zijn terug te keren gezien u geen verblijfsrecht had in België, is op zijn beurt ook weinig aannemelijk te noemen. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling gezet. Bovendien geeft u zo geen zicht op de gevolgen van uw problemen voor uw familieleden die zijn achtergebleven in Mostaganem, wat ook verder blijkt uit onderstaande motivering.

Gevraagd of uw broer en zussen ooit werden aangesproken door de familie M., stelt u dat u geen idee heeft (NPO, p. 9). Deze verklaring is inconsistent met wat u later in het onderhoud verklaart, namelijk dat de familie M. uw gezinsleden hebben bedreigd voor zover u weet in de periode voor 2013 (NPO, p. 10). De familie M. vroeg uw broer en zussen namelijk dat ze u moesten zoeken, zo niet gingen ze ervoor boeten (NPO, p. 10). Gevraagd hoe vaak uw broer en zussen bedreigd zijn geweest, stelt u dat dit was vanaf het verkeersongeluk tot het moment dat u contact verloor met hen in ongeveer 2013 (NPO, p.10). Over deze bedreigingen zelf, blijken uw verklaringen echter ook ontoereikend. Gevraagd hoe regelmatig uw broer en zussen werden bedreigd, antwoordt u ontwijkend dat het altijd was en vaak gebeurde, maar dat u er niet was en het u zo werd verteld (NPO, p. 10). Dit is een vaag antwoord. Voorts, gevraagd hoe uw broer en zussen zouden boeten, vermoedt u dat dit met slagen zou zijn, maar u voegt toe dat u het eigenlijk niet weet (NPO, p. 10). Gepolst of u hebt gehoord of uw broer en zussen ooit geslagen zijn geweest, herhaalt u dat u geen idee heeft (NPO, p. 10). U hebt ook niet aan hen gevraagd of ze ooit geslagen zijn geweest (NPO, p. 10). Ook uw nonkel A. vertelde u nooit dat uw broer of zussen geslagen zijn geweest, terwijl hij hen regelmatig ging bezoeken in Mostaganem (NPO, p. 10-11). Wederom dient erop gewezen te worden dat er van een verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden zich vragen te hebben gesteld of te hebben geïnformeerd bij de familieleden die achtergebleven zijn en met wie hij nog in contact stond tot 2013 over belangrijke incidenten die te maken hebben met de kern van zijn asielrelaas en de gevolgen die de familieleden hebben ervaren omwille van zijn problemen. Daarenboven is het niet aannemelijk dat er in de periode sinds het ongeval tot 2013 nooit meer gebeurde met uw familieleden of u daar alleszins geen weet van hebt, indien zij daadwerkelijk op dergelijke manier bedreigd werden door de familie M. Ook het feit dat uw broer en zussen daar ondanks uw beweerde problemen en volgens uw laatste informatie nog steeds verblijven zonder problemen, hoewel u ervan uitgaat dat uw problemen daar nog steeds actueel zijn (NPO, p. 11), is weinig geloofwaardig. Ze zouden weliswaar verhuisd zijn naar een ander deel van Mostaganem, maar ze zouden volgens uw verklaringen wel nog bedreigd zijn geweest (NPO, p. 9). Dit doet nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen en over de problemen van uw die familie die daar het gevolg van zouden zijn.

Ook uw verklaringen over het feit dat u anno 2024 nog steeds gezocht zou worden door de familieleden van S. M., meer bepaald diens broer, kunnen niet overtuigen. U beperkt zich hierover namelijk tot een blote bewering, die u enkel kan staven met wat u hierover hebt gehoord via uw nonkel (NPO, p. 9). U zegt dat ze u zoeken in Mostaganem, in Spanje, Nederland, Frankrijk en Europa (NPO, p. 9). U stelt dat ze weten waar u bent, maar het niet precies weten (NPO, p. 9). Gevraagd hoe ze u zoeken, antwoordt u eerst naast de vraag en stelt u dat de broers van S. u nu zoeken (NPO, p. 9). Nogmaals gevraagd hoe, stelt u dat ze het "aan iedereen vragen" (NPO, p. 9). U voegt toe dat ze het vragen in de stad waar u vandaag komt, dus Mostaganem (NPO, p. 9). Dit kan niet serieus genoemd worden gezien dit uitermate vage verklaringen zijn. Uit deze verklaring blijkt tevens dat ze u enkel in Mostaganem zoeken. Gepolst hoe u hoort dat ze u zoeken, vertelt u dat u het hoort via uw nonkel A. die in België woont en regelmatig naar Algerije reist (NPO, p. 9). Uw nonkel werd echter zelf nooit aangesproken als hij in Algerije was door de M. familie op zoek naar u (NPO, p. 9). Indien de M. familie daadwerkelijk op zoek is naar u, kan verwacht worden dat ze minstens uw nonkel aanspreken om te horen of hij iets meer weet over uw verblijfplaats. Het ontbreken hiervan ondermijnt de

geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de zoektocht van de familie M. naar u. U stelt dat ze uw nonkel niets vroegen omdat hij niets te maken had met het probleem (NPO, p. 11). Dit kan niet uitklaren waarom ze hem niet om louter inlichtingen vroegen betreffende uw verblijfplaats en dit kan ook niet uitklaren waarom ze hem niet lastigvallen en bedreigen, maar uw broer en zussen wel, terwijl ze allen niets met het ongeval te maken hadden en u enkel de dader daarvan was. Daarenboven moet ook nog worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u nog contact heeft met een vriend van u die u vertelt dat de M. familie nog steeds op zoek is naar u (DVZ, Verklaring CGVS, vraag 5, d.d. 16/10/2024). Dat is niet eensluidend met uw verklaring bij CGVS, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

Daarbij is er op basis van uw verklaringen geen enkele reden om aan te nemen dat u voor de problemen met de familie M., indien deze al geloofwaardig zouden worden geacht, quod non, geen bescherming van de Algerijnse staat had kunnen of zou kunnen krijgen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelfs niet probeerde dergelijke bescherming in te roepen. U verklaart hierover dat men daar niet naar de politie gaat en de zaken zelf moet regelen (NPO, p. 9). Gevraagd of u bij terugkeer de bescherming zou kunnen inroepen van de Algerijnse autoriteiten, stelt u dat u denkt van niet (NPO, p. 9). Gevraagd om verder uit te klaren waarom u hiervan uitgaat, stelt u echter enkel dat de familie van M. geen klacht wil neerleggen (NPO, p. 9). Hiermee klaart u echter geenszins uit om welke reden u zelf geen bescherming zou kunnen inroepen van de Algerijnse autoriteiten indien u daar daadwerkelijk bedreigd zou worden. Ook de loutere verwijzing naar het feit dat dergelijke zaken in Algerije onderling geregeld worden (zie boven) volstaat geenszins om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het u in u land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke

Ten slotte, hebt u bij de DVZ ook aangehaald dat u economische problemen vreest bij een terugkeer naar Algerije, aangezien u daar niemand meer zou hebben (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 7, d.d. 16/10/2024). Hierover dient vooreerst aangehaald te worden dat u dit element niet hebt aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 2 december 2024 (NPO, p. 1-12), hetgeen de geloofwaardigheid ervan reeds ondermijnt. Omtrent de socio-economische situatie dient benadrukt te worden dat het louter het verwijzen naar de algemene socioeconomische situatie niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging concreet aan te tonen. Bovendien valt een verwijzing naar een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, dewelke enkel betrekking heeft op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan u in uw land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De omstandigheid dat u omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Algerije het risico loopt om niet in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, doch u niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dus niet om u subsidiaire bescherming te verlenen. In casu blijkt bovendien niet dat u in deze context persoonlijk wordt geïsoleerd of dat u behoort tot een groep van geïsoleerde personen. U toont immers niet in concreto aan dat u bij terugkeer naar Algerije op intentionele en gerichte wijze zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in uw elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. VAN CAMP